

Патриаршеска света Литургия в храм „Свети Дух“ в Монтана

На 17 ноември 2024 г., в деня на св. Григорий Неокесарийски, Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Даниил, временно управляващ Видинския митрополитски престол, посети Монтана, където отслужи божествена света Литургия в храм „Свети Дух“.

Заедно с Негово Светейшество в богослужението взеха участие Негово Преосвещенство Делчевско-Каменички епископ Марко (Православна църква на Р. Северна Македония), архимандрит Антим – протосингел на Видинска света митрополия, протойерей Евгени Калайджиев – архиерейски наместник на Ломска духовна околия и председател на храм „Свети Дух“, протойерей Ангел Ангелов, протойерей Захарий Радин, протойерей Стоян Махлелиев, йерей Борислав Симеонов, йерей Светослав Иванов и други свещеници от Видинска епархия, йеромонах Висарион (Православна църква на Р. Северна Македония) и дякон Юлиан Периклиев.

Църковните песнопения бяха изпълнени от ученици от Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“, ръководени от псалт Венцислав Поповски. На богослужението присъстваха кметът на Монтана г-н Златко Живков, общински служители, народни представители и множество вярващи.

По повод 17 ноември – Световен ден за възпоменание на жертвите от пътнотранспортни произшествия, бе извършен трисагий за всички загинали по родните пътища.

Словото на Негово Светейшество бе посветено на поуците от неделното евангелие, което разказва притчата за користолюбивия богаташ, който трупал блага за себе си, но не богатеел за Бога:

„За всеки човек е присъщо да търси смисъл в своя живот и да се стреми да го постигне. Колкото хора има, толкова и разнообразни начини на живот и стремежи. Мнозина са ограничени от външните обстоятелства и не могат да получат онова, което желаят съкровено. Мнозина са се замогнали в имуществено отношение и смятат, че ще прекарат своя живот в пътуване, развлечения и удоволствия. Други, дори и да имат тази възможност, продължават да развиват кариерата си. В своите стремежи човек влага смисъл и търси да осъществи себе си. Притчата, която чухме днес, може би е възделен стремеж за мнозина, на който обаче Господ отговаря: безумнико, нощес ще ти поискат душата; а това, що си приготвил, кому ще остане? (Лук. 12:20), а малко преди това Христос казва на човеците: гледайте и се пазете от користолюбие, защото животът на човека не се състои в това да преумножава имотите си (Лук. 12:15).

Присъщо е за човека да търси смисъла на живота. Но има ли някой, който може от себе си да каже какъв е той? Ако говорехме от наше име, с основание всеки би могъл да не е съгласен. Но думите от тази притча не са казани от човек, но от Богочовека – Господ Иисус Христос, Творецът на всичко видимо и невидимо, Който знае какво е вложил в нас и Който очаква да се обърнем към Него. Според логиката на невярващия човек екзистенциален смисъл не може да се открие, защото ако с края на земния живот свършваше всичко, това би означавало, че животът не е имал смисъл. Животът обаче не е продукт на случая, но има божествен произход, затова смисълът му не се ограничава в нашето земно пребиваване. Тайната му се разкрива, когато видим образа на Богочовека Господ Иисус Христос. Смисълът на битието е заключен във взаимоотношенията ни с Бога и човеците, в двете заповеди: Възлюби Господа, Бога твоего от всичкото си

сърце и от всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си разум, и ближния си като себе си (Лук. 10:27). Нищо собствено не принадлежи на човека, и сам на себе си той не принадлежи – всичко е дар от Бога.

Нека трезво погледнем върху живота, обръщайки внимание на думите на тази притча като Божи слова. Господ стана човек не за да проповядва социална правда, но за да запали огъня на вярата: Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч (Мат. 10:34); Той не обеща земен рай, но показва, че пътят към царството Божие е прискърбен, тесен и трънлив, изпълнен с трудности, унижения и несправедливости, за да се очисти сърцето и се въдвори в него Божието царство – любовта към Бога и към ближните. Никой не е в състояние да има искрена и постоянна любов към хората без Божиата помощ. Свети Йоан Богослов казва: който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог – в него (I Иоан. 4:16). Ако не се преборим с егоизма, ако не се стремим към Божиите заповеди, душите ни не ще се изпълнят с любов към хората. Онзи, който не вярва в Бога и търси непрекъснато материални придобивки, дори и да постигне всичко, което желае, душата му ще остане празна и неудовлетворена.

Затова, нека да не богатеем за себе си и да не влагаме упованието си в земното, материалното. Да придобиваме любов към Бога и хората, да вършим добро и така да богатеем за Бога. Да се обърнем към покаяние и да се отречем от своята воля, понеже Бог ни е приготвил нещо много по-ценно от нашия егоизъм – разбирателството помежду ни. Без искрено покаяние обаче и без отказване от нечестията, лъжата и измамата, не може да се постигне единение. Бог да ни дарува Своята подкрепа, да просвещава духовните ни очи и ум, за да се стремим към полезното за душите ни. Така още тук ще започнем да вкусваме радостта от общението с Бога и с помощта Му ще наследим тази радост във вечното Христово царство.“

По повод съслужението с епископ Марко, патриарх Даниил сподели:

„Радваме се от това братско общуване. Това е истинско призвание за всички нас – и миряни, и клирици, да задълбочаваме единението и разбирателството, свидетелствайки пред хората, че в този свят на разединение присъства Бог. Доброто общуване и братолюбието показва Божието присъствие между нас, според думите: По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си (Иоан. 13:35).

Негово Преосвещенство епископ Марко предаде братски поздрав на Негово Светейшество от името на архиепископ Стефан – предстоятел на

Православната църква на Р. Северна Македония и благопожела:

„Изпълнени сме с огромната радост от голямата чест и благословение да отслужим днес заедно с Ваше Светейшество принасянето на безкръвната Христова Жертва. За нас, православните християни, няма по-хубав начин да бъдем заедно от участието в светата Литургия, където се съединяваме с нашия Господ Иисус Христос и се молим за нашето спасение. Желая Ви дългоденствено и мирно житие, да предстоявате Българската православна църква със словото на Истината, да принасяте молитви за нас, както и ние отправяме за Вас. Да имаме единението в Христа и тук, и във вечността“.

След богослужението г-н Златко Живков отправи приветствие към патриарх Даниил пред храм „Свети Дух“, като подари на Негово Светейшество картина на местен художник и енциклопедия на град Монтана.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Видинска света митрополия и Соня Анкова

bg-patriarshia.bg